

ning, men for Fremtiden kun den, der forud har godtgjort sin Duellighed heri." Ved Sagens første Behandling tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at der nu paa Landet er mange Personer, der til stor Nytte for Almeenheden aarelade; nu at paalægge dem, efter at de i en Række af Aar til Alles Tilfredshed og, som bemærket, til stor Nytte have udøvet denne Forretning, at aflægge en Prøve og betale derfor, anseer jeg for ubilligt. Mit næste Forslag gaaer ud paa, at Betalingen for Prøvens Aflæggelse nedsættes fra 5 Rd. til 2 Rd.; jeg troer, at Kunsten i sig selv er saa ringe og Udøvelsen deraf saa almindelig rundt omkring, at det vilde være meget ubilligt nu paa een gang at ville forlange 5 Rd.; den Mand, som nedsatte sig efter Høsterloven, betalte 5 Rd. i Afgift for sin Næring; hvad Vedkommende her betaler for Aflæggelsen af Prøven, er en Slags Næringsafgift; men den Næring, som han efter denne Prøve har Afgang til, at udøve paa Landet, forekommer mig ikke at staae i noget Forhold til den Betaling, som affordres ham ved Prøven.

Safs: Jeg har tilladt mig at stille et Par Endringsforslag til § 6, hvoraf det ene tager Hensyn til, om man vil beholde denne Paragraph eller lade den udgaae. Der kan vist ikke være Noget ivæien for, at lade hele denne Paragraph udgaae af Loven; Lovens Hensigt er jo at give nogle nærmere Bestemmelser angaaende Barbeernæringen, saa at det Dvrige, der er tilføjet Loven, kunde blive Gjenstand for en særegen Lov, og jeg troer, at det var bedst, at Forholdet ordnedes paa den Maade. Hvis man nu imidlertid vil beholde § 6 i Loven, har jeg tilladt mig at foreslaae, at dens første Deel affattes noget anderledes, saaledes, at der ikke skeer nogenjombest Indskrænkning i, hvad der nu er tilladt, om just ikke retligt, saa dog factisk, og jeg har troet det var af Bigtighed, at dette kom til at staae klart og tydeligt. Hvorledes jeg vil stille mig til disse mine tvende Endringsforslag, vil naturligviis afhænge af, hvorledes Ministeren optager dem, og hvilket Forslag han foretrækker, og jeg skal derfor ikke tillade mig at raade det ærede Things Medlemmer at stemme snarere for det ene end for

det andet Forslag. Som allerede bemærket, ønsker jeg, hvis § 6 overhovedet skal blive staaende, at dens første Deel ombannes, som af mig foreslaaet. Derfor man vil gaae ud fra, at Aareladning, Ropsætning og Tilladelse til at udtrække Tænder kunde drives som en Slags Næringsvei, og det var vistnok det Bedste, at det betragtedes saaledes, maa jeg holde for, at det vigtigste vilde være, at Bestemmelserne i § 6 bleve gjorte til Gjenstand for en særlig Lov. Jeg skal endvidere tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar det i mit Hovedforslag om, at første Deel af § 6 forandres, iblandt Andet hedder saaledes: „Dog skal den vedkommende Embedsmand give dem, der af ham ønske Vidnesbyrd om deres større eller ringere Duellighed til, at aarelade eller udtrække Tænder, eller begge Dele tilfammen, baade mundtlig og skriftlig Underretning om, i hvilke Tilfælde man fortiden efter det gængse Lægesystem anseer Aareladning eller Udtrækning af Tænder for skadelig“; da trænge disse Ord maaskee foreløbig til en kort Forklaring. — Digtighedsgraden er altid tvivlsom; fuldkommen Digtighed kan man ikke forlange enten af alle Overkirurgerne, ikke engang af Medlemmerne af Sundhedscollegiet og endnu mindre af nogen Barbeer; — større eller mindre Duellighed maa der findes ogsaa i disse Henseender. Dernæst er det jo aabenbart, at Lægesystemerne, Helbredelsesystemerne, selv om man alene holder sig til de allopathiske, forandre sig og vor Tid endog ere undergivne meget store og hyppige Forandringer, saa at der jo nu findes Læger, som efter deres Behandlingsmaade ansee f. Ex. Aareladning for skadelig, medens andre ansee den for gavnlig — jeg vil ikke tale om det Lægesystem, der kaldes Homöopathien, thi det forklarer jo baade Aareladning og Ropsætning, ligesom ogsaa at udtrække Tænder. Naar man altsaa seer, hvorledes saadanne Helbredelsesystemer kunne vegle og skifte, saa kan der billigviis ikke forlanges Andet, end at de, der skulle have Tilladelse til at beskæftige sig med noget Saadant og aflægge en Prøve derpaa, ogsaa i Tilfælde af, at de ville udøve dette, maa af vedkommende Distriktslæge eller Overlæge eller Physicus meddeles en Underretning og en Undervisning om, i hvilke Tilfælde det efter det